

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2792/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Милутиновић, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Медиана" Ниш, кога заступа Драган Јовановић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2602/21 од 15.06.2021. године, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2602/21 од 15.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2602/21 од 15.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2727/19 од 05.03.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име разлике од исплаћене до припадајуће зараде за период од 01.12.2012. године до 28.02.2014. године исплати износе ближе означене у изреци, са припадајућом каматом почев од 21.-ог у месецу за претходни месец до исплате. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 125.572,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2602/21 од 15.06.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом, је исплата разлике зараде од исплаћене до припадајуће према Колективном уговору туженог од 07.04.2011. године, запосленима у јавним предузећима чији је

оснивач Град Ниш. Пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе којом је расправљено питање права запослених на увећану зараду према колективном уговору у ситуацији када је посебним законом исплата зараде ограничена. Како је побијана другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, па је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а када се у овој врсти спора тужбени захтев односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 31.03.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 167.225,29 динара, што на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС, па ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**